

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Česká televize**
sídlem Kavčí hory, Praha 4

proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
sídlem Škrétova 44/6, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2015, č. j. RRTV/3903/2015-RUD, sp. zn. 2015/566/RUD/ČES,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byla žalobkyni podle § 60 odst. 1 písm. k) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o rozhlasovém a televizním vysílání“) uložena ve výši 350 000 Kč za porušení zákazu nepatřičného zdůrazňování umístěného produktu v pořadu obsahujícím umístění produktu stanoveného v § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že v pořadu *Hokejové poledne*, odvysílaném dne 7. 5. 2015 v čase 12:00 hodin na programu ČT sport, jehož součástí byly i komentátorské vstupy

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

z improvizovaného studia z tzv. fanzóny *Galerie Harfa*, pojala jeho začátek jako „scénku“ spočívající v prvotní absenci moderátora ve studiu, který vzápětí vychází ze stanu McDonald's a nese podnos s občerstvením (hamburger/sendvič a hranolky). Poté, co prochází kolem stěny s logem McDonald's, se dostává do studia a pokládá podnos s občerstvením na stolek před sebou. V čase 12:01:47 hodin nabízí komentátor jeden hranolek kolegyni tak, že jí jej vkládá přímo před obličej, čímž jí přiměje k tomu, aby moderování přerušila a zareagovala. Ačkoli není explicitně verbálně vyjádřeno, o jakou konkrétní značku rychlého občerstvení se jedná, je tato skutečnost dostatečně vykreslena prostřednictvím bohaté obrazové složky obsahující opakované záběry na loga McDonald's. Umístěný produkt byl ústředním tématem úvodu pořadu. Byla na něj zaměřena pozornost i během komentování, přestože tematicky s pořadem nikterak nesouvisel (ve studiích se zpravidla vůbec potraviny nekonzumují, nedošlo tedy k tomu, že by byl běžně užívaný produkt pouze nahrazen konkrétní značkou), čímž došlo k nepatřičnému zdůraznění umístěného produktu. Předimenzované záběry „produktu“, které ve spojení se „scénkou“ s nabízením hranolku, respektive slovním komentářem („*Přeji vám příjemné poledne, dobrý den, a měl ho přát i P. R., ale někde se nám asi zdržel. Před námi je dvouhodinové vysílání, předpokládám, že šel nějakým způsobem zřejmě na malou svačinku...*“; *...už P. vidím, je to tak. Včera na Václavském náměstí nás trochu vydráždily ty příjemné pachy, které jsme tam měli*“; „*P., to ti teda pěkně děkuji. Už vysíláme, ale snad to ještě stihneš do studia*“; „*Hezký dobrý den, a kdo právě jí, jako budu jíst já za chvíli, tak přeju dobrou chuť*.“) působí nad rámec děje.

2. Městský soud nyní ve věci rozhoduje počtvrté. Poprvé napadené rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 13. 4. 2016, č. j. 10 A 11/2016 - 85, protože dospěl k závěru, že skutek, za nějž byla žalobkyni uložena pokuta, nebyl pokryt předchozím upozorněním. Nejvyšší správní soud však dospěl v rozsudku ze dne 30. 6. 2016, č. j. 7 As 104/2016 - 35 k opačnému závěru, rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud pak podruhé rozsudkem ze dne 16. 1. 2017, č. j. 10 A 11/2016 - 138 opětovně napadené rozhodnutí zrušil, neboť měl za to, že žalovaná neprokázala, že v posuzovaném pořadu došlo k umístění výrobku za úplatu. I v tomto ohledu se Nejvyšší správní soud se závěrem městského soudu neztotožnil a věc rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č. j. 7 As 59/2017 - 33 podruhé vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Potřetí městský soud napadené rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 29. 10. 2019, č. j. 10 A 11/2016 - 186, jelikož podle městského soudu žalovaná přesvědčivě neodůvodnila, že občerstvení společnosti McDonald's zobrazené ve vysílaném pořadu bylo umístěným produktem. Ani tento závěr městského soudu Nejvyšší správní soud neakceptoval a rozsudkem ze dne 23. 3. 2022, č. j. 7 As 392/2019 - 27 věc znovu vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nejprve podrobně popsala část pořadu *Hokejové poledne*, za niž byla žalobkyni uložena pokuta. Na začátku pořadu je ve studiu moderátorka, která se dívá, kde je její kolega, následně druhého moderátora zabírá kamera, jak přichází od provozovny společnosti McDonald's s tákem, na němž je občerstvení od této společnosti. Moderátorka uvádí, že byli oba „*vydráždění příjemnými pachy*“ na Václavském náměstí, kde se odehrával předchozí díl téhož pořadu. Následně moderátorka představuje obsah začínajícího pořadu, načež jí druhý moderátor nabízí hranolek, který přibližuje k jejímu obličejí. Moderátorka hranolek odmítá a uvádí, že na rozdíl od kolegy chce pracovat. Po představení programu pořadu následuje několikasekundový pohled na budování tzv. fanzóny v uplynulých dnech, jejíž dominantou je stan s logem společnosti McDonald's.
4. Dle žalované uvedená část pořadu obsahovala umístění produktu společnosti McDonald's ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o televizním vysílání. Bylo tomu tak proto, že pořad byl označen piktogramem PP (*product placement*), z čehož lze vyvodit, že umístěný produkt musel obsahovat. Navíc bylo občerstvení v pořadu prezentováno natolik nepřírozeným a intenzivním způsobem, že se nemohlo jednat o pouhou náhodu nebo iniciativu moderátora. Moderátor byl totiž na cestě od stánku do studia snímán předem připravenou kamerou, která též zabírala logo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

společnosti. Jakkoliv se jednalo o připravenou prezentaci produktu, výsledek byl dle názoru žalované chaotický a nepřirozený. To však nic nemění na závěru, že divák byl zatížen komerční prezentací občerstvení McDonald's, namísto aby sledoval přirozený obsah pořadu.

5. Žalovaná připustila, že loga společnosti McDonald's byla v prostředí, z něhož bylo vysíláno, přítomna, a nebylo tedy možné se jejich zobrazení zcela vyhnout. Měla však za zřejmé, že míra, v níž bylo logo uvedené společnosti zabíráno, byla daleko vyšší, než by odpovídalo náhodným záběrům. Moderátoři sice o produktu výslovně nehovořili, to však nic nemění na skutečnosti, že divákům bylo zcela zřejmé, produkt které společnosti je prezentován. Ani vyjadřování moderátorky nemůže na tomto posouzení nic změnit. Slovní spojení „*příjemné pachy*“ lze považovat za běžné a neprokazuje, že by vystoupení nebylo plánované a předem připravené. Žalovaná tedy uzavřela, že pořad obsahoval nepřiměřené zdůraznění umístěného produktu, a správní delikt, který byl žalobkyni kladen za vinu, tedy byl spáchán.
6. Z těchto důvodů zahájila žalovaná se žalobkyní správní řízení pro možné porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Součástí oznámení o zahájení řízení bylo upozornění na porušení zákona ze dne 26. 10. 2012, č. j. DRD/3603/2012, které se týkalo prezentace kopaček Adidas v pořadu se sportovní tematikou.
7. Žalovaná dále v napadeném rozhodnutí popsala průběh správního řízení, shrnula obsah vyjádření žalobkyně, které žalobkyně v průběhu řízení učinila, průběh projednání věci žalovanou, v jehož rámci se zabývala vypořádáním jednotlivých námitek žalobkyně, které žalobkyně v rámci svých vyjádření uplatnila.
8. Žalovaná nepřisvědčila návrhu žalobkyně na provedení důkazu spočívajícího ve zhlédnutí celého záznamu pořadu *Hokejové poledne* v délce 2 hodiny, neboť podle žalované skutečnosti, které jím hodlala žalobkyně prokazovat, jsou žalované známy a není o nich mezi žalobkyní a žalovanou sporu.
9. V rámci vypořádání námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné také konstatovala, že namítá-li žalobkyně, že z mediálních vyjádření tiskového mluvčího úřadu žalované vyplývalo, že ve věci fakticky rozhodoval odborný aparát úřadu, nikoliv samotní členové žalované, vychází žalobkyně z nepodložených domněnek. Tiskový mluvčí informoval o vývoji případů na základě znalosti věci a důvodných předpokladů o jejím dalším vývoji. To však neznamená, že ve věci nečinila rozhodnutí samotná žalovaná, respektive její členové.
10. Na základě zvážení všech shromážděných podkladů pak žalovaná dospěla při projednávání věci k závěru, že se žalobkyně dopustila vytýkaného jednání a tím i porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Žalovaná dále konstatovala, že byla splněna také podmínka pro uložení pokuty spočívající ve vydání předběžného upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Jednalo se o upozornění na porušení zákona doručené žalobkyni dne 26. 10. 2012, č. j. DRD/3603/2012, které se týkalo prezentace kopaček Adidas v pořadu se sportovní tematikou. Nyní posuzovaný pořad se v podstatných ohledech s pořadem, na jehož nezákonnost byla žalobkyně upozorněna, shoduje. Žalovaná proto dospěla k závěru, že v případě žalobkyně byly dány všechny zákonné podmínky pro uložení pokuty podle § 60 odst. 1 písm. k) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání.
11. Dále se žalovaná zabývala kritérii pro výši uložené pokuty. Žalobkyně je celoplošnou veřejnoprávní televizí s vysokým diváckým dosahem, což představuje přitěžující okolnost. O sledovanosti posuzovaného pořadu sice žalovaná neměla konkrétní údaje, lze však čekat, že se jednalo o pořad vysoce sledovaný, protože předcházel zápasu České republiky s Francií na mistrovství světa. Přitěžující okolností dále bylo, že byla na prezentovaný produkt intenzivně upoutávána pozornost. Naopak polehčující okolností bylo, že k nezákonnému jednání došlo jen na prostoru několika minut ve dvouhodinovém pořadu. Žalovaná tedy uložila žalobkyni pokutu ve výši 350 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

III. Žaloba

12. Žalobkyně nejprve namítala, že napadené rozhodnutí vychází ze skutkového stavu, který nemá oporu v provedeném dokazování. Podle žalobkyně nebylo totiž vůbec nijak prokázáno, že by produkty společnosti McDonald's, které se v pořadu objevily, byly umístěnými produkty. Žalobkyně nepřiznala ani nepopřela, že by v pořadu k umístění produktů uvedené společnosti došlo, ohradila se však proti tomu, aby jí byla uložena pokuta za jednání, které jí žalovaná neprokázala. Skutečnost, že byl pořad označen symbolem PP, znamená pouze tolik, že se v pořadu nacházel nějaký umístěný produkt, jímž však mohly být například výrobky společnosti Coca-Cola, které nesporně přítomny byly, nemuselo se jednat o výrobky společnosti McDonald's.
13. Dále žalobkyně napadené rozhodnutí označila za nepřezkoumatelné a nesrozumitelné. Není z něj podle žalobkyně totiž zřetelné, zda vytýkané prvky pořadu sloužily žalované jako podklad pro závěr, že byl prezentován umístěný produkt, nebo pro závěr, že byl umístěný produkt v rozporu se zákonem nepatřičně zdůrazněn. To se týká zejména zjištění žalované, že byl pořad umístěn do fanzóny, jejíž součástí byl stan společnosti McDonald's, a že byla před tímto stanem připravena kamera ke snímání moderátora přicházejícího do studia s občerstvením.
14. Dále žalobkyně za nepřezkoumatelné označila ty části odůvodnění napadeného rozhodnutí, které reagovaly na její námitku, že posuzovaný pořad nemohl být zároveň připravenou propagací produktu a zároveň obsahovat chaotické a zmatečné vystoupení. Pokud žalovaná tvrdí obojí zároveň, je její rozhodnutí vnitřně rozporné. Žalovaná se nevypořádala dostatečně ani s námitkou, že pokud o značce občerstvení vůbec nebylo v pořadu referováno, nemohlo se jednat o její nepřiměřené zdůrazňování.
15. Dále žalobkyně namítla, že nebyla splněna podmínka předchozího upozornění. Podle jejího názoru se posuzovaná část pořadu *Hokejové poledne* v podstatných rysech lišila od pořadu, jehož se týkalo předchozí upozornění.
16. Žalobkyně též tvrdila, že v řízení nerozhodovala žalovaná složená ze svých volených členů, ale pouze její odborný aparát. Toto tvrzení žalobkyně podpořila odkazem na mediální vystoupení tiskového mluvčího úřadu žalované, který před skončením řízení a předtím, než měla žalovaná možnost seznámit se s návrhy žalobkyně na doplnění dokazování, uvedl, že dokazování skončilo a věc bude vyřízena do měsíce.
17. Konečně žalobkyně brojila proti způsobu, kterým byla posouzena kritéria pro stanovení výše uložené sankce. Jednotlivé úvahy uvedené v napadeném rozhodnutí zpochybnila jako zčásti nepřezkoumatelné a zčásti založené na nesprávně nebo nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. To se týkalo zejména úvahy o počtu diváků pořadu, v níž žalovaná vycházela ze zjištění, že pořad předcházela hokejovému zápasu Česká republika - Francie. Ve skutečnosti však pořad tomuto zápasu bezprostředně nepředcházel, což ze spisu vyplývá. Žalobkyně rovněž namítala, že se žalovaná dopustila porušení zásady zákazu dvojího přičítání, neboť závěry, že se ze strany žalobkyně jednalo o promyšlenou a zrežirovanou „scénku“ využila žalovaná k prokázání existence umístěného produktu, následně k prokázání existence nepatřičně zdůrazněného produktu a nakonec je považovala i za přítěžující okolnosti. Výše pokuty navíc dle žalobkyně vybočuje z ustálené správní praxe žalované, k čemuž žalobkyně navrhla jako důkazy několik rozhodnutí v obdobných případech, kde byly uloženy pokuty nižší, respektive poměrně nižší vůči pokutám uloženým dříve.
18. Pokud by soud dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobkyně žádá soud, aby žalobkyni sankci uloženou napadeným rozhodnutím snížil, nebo rozhodl, že se od sankce upouští, neboť sankce uložená žalobkyni je zjevně nepřiměřená a vybočuje z ustálené rozhodovací praxe žalované.

IV. Vyjádření žalované

19. Žalovaná v obsáhlém vyjádření k žalobě zopakovala argumentaci, která byla uvedena již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznila, že její rozhodnutí je přezkoumatelné a vnitřně konzistentní. Tvrdí-li žalobkyně opak, staví jen na účelovém vytrhávání jednotlivých vět z kontextu. Pokud jde o věc samu, uvedla žalovaná, že produkt společnosti McDonald's byl v pořadu prezentován na značném prostoru, divákovi bylo zřejmé, o produkt které společnosti se jedná, a z okolností se navíc podává, že nemohlo jít o náhodu způsobenou opomenutím moderátora dostavit se k začátku vysílání do studia.
20. K výši uložené pokuty žalovaná uvedla, že všechna zákonná kritéria posoudila v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Konkrétní sledovanost pořadu nebyla zjištěna, a tedy nemohla být ani zohledněna. Ze správní praxe výše uložené pokuty nevybočuje. Nelze přistoupit na mechanický postup žalobkyně, která trvá na tom, aby ve všech případech, kdy je podruhé ukládána pokuta za obdobné jednání, docházelo k jejímu zvýšení poměrně stejně. Žalovaná může dle konkrétních okolností vyhodnotit, že je namísto uložení vyšší pokuty.
21. Z uvedených důvodů žalovaná namítla, aby soud žalobu zamítl. Podle žalované rovněž nejsou dány žádné důvody pro případnou moderaci uložené sankce.
22. Žalobkyně k vyjádření žalované repliku nepodala.

V. Dosavadní průběh řízení

23. Městský soud rozsudkem č. j. 10 A 11/2016 - 85, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Shledal totiž, že skutek, pro který byla pokuta v nyní projednávané věci uložena, nebyl dostatečně podobný skutku, pro nějž bylo žalobkyni vydáno předchozí upozornění. Nebyla tedy splněna podmínka vydání předchozího upozornění podle § 59 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, a proto nebylo možné pokutu uložit. S ohledem na tento závěr se městský soud dalšími žalobními body v prvním rozsudku nezabýval.
24. Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 7 As 104/2016 - 35 první rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že posuzovaná část pořadu byla dostatečně obdobná s pořadem, pro nějž bylo vydáno předchozí upozornění. Podmínka vydání předchozího upozornění tedy splněna byla.
25. Následně městský soud napadené rozhodnutí rozsudkem č. j. 10 A 11/2015 - 138 opět zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že k zobrazení občerstvení společnosti McDonald's v pořadu došlo za úplatu nebo jinou protihodnotu, ačkoliv tento znak je součástí definice umístěného produktu podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o televizním vysílání. Napadené rozhodnutí tak bylo založeno na skutkovém stavu, který neměl oporu ve spisech, což bylo důvodem pro jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
26. Nejvyšší správní soud i rozsudek městského soudu č. j. 10 A 11/2015 - 138 zrušil, a to rozsudkem č. j. 7 As 59/2017 - 33. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že z ustanovení § 2 odst. 2 písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání nelze dovozovat povinnost žalované prokázat, že k zobrazení produktu v pořadu v konkrétním případě došlo za úplatu nebo jinou protihodnotu. Nejvyšší správní soud zavázal městský soud, ať v pokračujícím řízení podle konkrétní podoby umístění produktu v pořadu posoudí, zda se jednalo o umístěný produkt ve smyslu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, potažmo zda byl tento produkt nepatřičně zdůrazněn.
27. Rozsudkem č. j. 10 A 11/2016 - 186 městský soud napadené rozhodnutí znovu zrušil. Podle městského soudu bylo napadené rozhodnutí založeno na závěru, že občerstvení společnosti McDonald's zobrazené ve vysílaném pořadu bylo umístěným produktem ve smyslu § 2 odst. 2

písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, aniž by však žalovaná zdůvodnila, že bylo občerstvení v pořadu zobrazeno způsobem, za který by provozovatel vysílání v běžné obchodní praxi mohl očekávat úplatu či jinou protihodnotu a pokud žalovaná přesvědčivě neodůvodnila, že posuzovaná část pořadu obsahovala umístěný produkt, nemohla se jejím odvysíláním žalobkyně dopustit vytýkaného jednání, které spočívá v porušení povinností stanovených pro umístění produktu.

28. Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 7 As 392/2019 - 27 zrušil rozsudek městského soudu č. j. 10 A 11/2016 - 186 a věc opět vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud na rozdíl od městského soudu shledal odůvodnění žalované v napadeném rozhodnutí dostatečným. Žalovaná v něm podrobně popsala, na základě jakých konkrétních skutečností dospěla k závěru, že v případě občerstvení McDonald's se jednalo o umístěný produkt ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o televizním a rozhlasovém vysílání. Nejvyšší správní soud proto zavázal městský soud, aby v pokračujícím řízení posoudil, zda část pořadu popsaného žalovanou je možno posoudit jako nepatřičné zdůrazňování produktu, neboť vzhledem k odlišnému právnímu posouzení otázky, zda se v daném případě jedná o umístěný produkt, se otázkou jeho možného nepatřičného zdůrazňování dosud nezabýval.

VI. Obsah správního spisu

29. Ze správního spisu městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
30. Dne 26. 10. 2012 bylo žalobkyni doručeno upozornění na porušení zákona č. j. DRD/3603/2012, kterým žalovaná podle § 59 odst. 1 až 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání upozornila žalovanou jako provozovatele televizního vysílání na porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, které se měla žalobkyně dopustit tím, že dne 23. 2. 2012 od 19:08 hodin na programu ČT4 odvysílala pořad *Studio fotbal*, jehož součástí byly zápasy evropské ligy, komentované studio a poločasová přestávka fotbalového utkání Schalke 04 – FC Viktoria Plzeň se začátkem od 21:53 hodin, ve které bylo zařazeno umístění produktu v podobě kopaček Adidas miCoach. Umístěný produkt byl po dobu zhruba dvou minut hlavním tématem pořadu, respektive živého rozhovoru, který se týkal pouze tohoto umístěného produktu. Moderátor nejprve produkt, v prodejní síti běžně dostupné kopačky se zabudovaným čipem snímajícím údaje o pohybu, podrobně představil a popsal jeho funkce, následně se svým hostem vedl rozhovor o jeho přednostech. V rozhovoru byly vysloveny výroky typu „*hodně zajímavá technologická novinka*“, „*zářivé kopačky Adidas*“, apod., protagonisté rozhovoru vyslovili závěr o užitečnosti produktu zejména pro mladé hráče a trenéry, zmínili přednost v příznivější ceně oproti drahým sporttersterům. Výjimečnost a kvalita kopaček byly rovněž zdůrazněny spojením této obuvi s konkrétními profesionálními hráči, kteří v nich také hrají. Umístěný produkt byl rovněž zabrán přibližně desetivteřinovým detailním záběrem vystavených bot. Takovéto zpracování umístění produktu nelze podle žalované hodnotit jako přirozené začlenění výrobku coby přirozené součásti prostředí (scény), neboť umístěný produkt byl ústředním prvkem a tématem daného rozhovoru, který byl pouze o tomto umístěném produktu a jeho podrobném představení a zdůraznění jeho předností, čímž došlo k nepatřičnému zdůraznění umístěného produktu. Žalovaná stanovila žalobkyni lhůtu k nápravě 7 dní ode dne doručení upozornění č. j. DRD/3603/2012.
31. Na zasedání žalované 11/poř. č. 35, dne 16 - 17. 6. 2015 se žalovaná seznámila s Analýzou výskytu obchodních sdělení na programu ČT sport během Mistrovství světa v hokeji a rozhodla o zahájení správního řízení se žalobkyní pro možné porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, kterého se žalobkyně mohla dopustit tím, že v pořadu *Hokejové poledne*, odvysílaném dne 7. 5. 2015 v čase 12:00 hodin na programu ČT sport, jehož součástí byly i komentátorské vstupy z improvizovaného studia z tzv. fanzóny *Galerie Harfa*, pojala jeho začátek jako „*scénku*“ spočívající v prvotní absenci moderátora ve studiu, který vzápětí vychází ze stanu McDonald's a nese podnos s občerstvením (hamburger/sendvič a hranolky).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Poté, co prochází kolem stěny s logem McDonald's, se dostává do studia a pokládá podnos s občerstvením na stolek před sebou. V čase 12:01:47 hodin nabízí komentátor jeden hranolek kolegyni tak, že jí jej vkládá přímo před obličej, čímž jí přiměje k tomu, aby moderování přerušila a zareagovala. Ačkoli není explicitně verbálně vyjádřeno, o jakou konkrétní značku rychlého občerstvení se jedná, je tato skutečnost dostatečně vykreslena prostřednictvím bohaté obrazové složky obsahující opakované záběry na loga McDonald's. Umístěný produkt byl ústředním tématem úvodu pořadu. Byla na něj zaměřena pozornost i během komentování, přestože tematicky s pořadem nikterak nesouvisel (ve studiích se zpravidla vůbec potraviny nekonzumují, nedošlo tedy k tomu, že by byl běžně užívaný produkt pouze nahrazen konkrétní značkou), čímž došlo k nepatřičnému zdůraznění umístěného produktu. Předimenzované záběry „*produktu*“, které ve spojení se „*scénkou*“ s nabízením hranolku, respektive slovním komentářem („*Přeji vám příjemné poledne, dobrý den, a měl ho přát i P. R., ale někde se nám asi zdržel. Před námi je dvouhodinové vysílání, předpokládám, že šel nějakým způsobem zřejmě na malou svačinku...*“; „*...už P. vidím, je to tak. Včera na Václavském náměstí nás trochu vydráždily ty příjemné pachy, které jsme tam měli*“; „*P., to ti teda pěkně děkuji. Už vysíláme, ale snad to ještě stihneš do studia*“; „*Hezký dobrý den, a kdo právě já, jako budu jíst já za chvíli, tak přeju dobrou chuť*“) působí nad rámec děje. Ve správním spise je založeno CD obsahující záznam příslušné části pořadu *Hokejové poledne* v délce 3:27 min.

32. Oznámení o zahájení řízení č. j. RRTV/2379/2015-RUD bylo žalované doručeno dne 1. 7. 2015. Součástí oznámení bylo usnesení žalované, jímž stanovila žalobkyni lhůtu 30 dnů od doručení této výzvy k vyjádření ve věci a k učinění dalších návrhů. Zároveň žalovaná požádala žalobkyni, aby součástí vyjádření žalobkyně ve věci byly obchodní smlouvy, na jejichž základě došlo k umístění produktu McDonald's v pořadu *Hokejové poledne*, odvysílaném dne 7. 5. 2015 v čase 12:00 hodin.
33. Žádostí č. j. RRTV/2380/2015-RUD, doručenou dne 1. 7. 2015, požádala žalovaná v rámci správního řízení vedeného se žalobkyní Asociaci televizních organizací o poskytnutí dat, a to „*ratingu v % a tisících a šaru CS 15+*“ pro časový úsek vysílání programu ČT sport ze dne 7. 5. 2015 od 12:00 do 13:00 hodin. Vyjádřením ze dne 10. 7. 2015 sdělila Asociace televizních organizací žalované, že nebyl udělen souhlas s poskytnutím požadovaných dat.
34. Dne 21. 7. 2015 využila žalobkyně svého práva nahlížet do spisu, o čemž byl vyhotoven protokol z téhož dne.
35. Oznámením č. j. RRTV/2574/2015-RUD doručeným žalobkyni dne 17. 7. 2015 vyrozuměla žalovaná žalobkyni, že na jejím zasedání konaném dne 4. 8. 2015 bude proveden důkaz ohledáním spočívající ve zhlédnutí záznamu vysílání pořadu *Hokejové poledne* odvysílaného dne 7. 5. 2015 od 12:00 hodin na programu ČT sport, a to v části záznamu vysílání v čase od 12:00 do 12:04 hodin.
36. Žalobkyně se k oznámení o zahájení řízení vyjádřila podáním ze dne 27. 7. 2015. V tomto vyjádření žalobkyně namítala, že žalovaná zakládá své rozhodnutí o zahájení řízení na nezjišťovaných skutečnostech, neboť nebylo prokázáno, že občerstvení McDonald's, které se v daném pořadu objevilo, bylo umístěným produktem a nelze tak hodnotit splnění zákonných podmínek umístění produktu, že i kdyby bylo v tomto případě prokázáno, že se jednalo o umístěný produkt, nejsou dány důvody pro závěr, že se jedná o nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu, protože toto občerstvení tvořilo přirozenou součást prostředí a že se jednalo o pořad, který měl divákům v odlehčené formě poskytovat informace ze zákulisí pořádání hokejového mistrovství světa. Na podporu tohoto svého tvrzení navrhla žalobkyně provedení důkazu zhlédnutím nejen příslušného pořadu, ale všechny díly pořadu *Hokejové poledne* a veškerých upoutávek na tento pořad. Dále žalobkyně namítala, že ve věci absentuje upozornění podle § 59 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Ze všech těchto důvodů žalobkyně navrhla, aby bylo řízení zastaveno.

37. Na zasedání žalované 14/poř. č. 3, dne 4 - 5. 8. 2015 byl za účasti žalobkyně proveden důkaz zhlédnutí záznamu vysílání pořadu *Hokejové poledne* odvysílaného dne 7. 5. 2015 od 12:00 hodin na programu ČT sport, a to v části záznamu vysílání v čase od 12:00 do 12:04 hodin. O provedeném dokazování byl vyhotoven protokol o provedení důkazu ze dne 4. 8. 2015.
38. Oznámením o doplnění spisu a ukončení dokazování č. j. RRTV/3310/2015-RUD, doručeným žalobkyni dne 18. 9. 2015, vyrozuměla žalovaná žalobkyni, že do spisu byl doplněn protokol z provedeného dokazování, který žalobkyni zaslala společně s tímto oznámením, a zároveň jí vyrozuměla, že se může v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a seznámit se s nimi, případně se vyjádřit ve věci ve lhůtě do 20 dnů od doručení této výzvy.
39. Dne 22. 9. 2015 využila žalobkyně opět svého práva nahlížet do spisu, o čemž byl vyhotoven protokol z téhož dne.
40. Žalobkyně se ve věci vyjádřila podáním ze dne 5. 10. 2015, v němž namítla, že řízení vedené žalovanou trpí zásadní vadou, neboť žalovaná jako rozhodující kolektivní orgán rezignovala na svoji rozhodovací úlohu ve věci vedení správního řízení a přenechala ji Úřadu žalované, který však správním orgánem není. K tomuto pochybení došlo podle žalobkyně tím, že již dne 17. 9. 2015 byl na internetové platformě *HlidaciPes.org* publikován článek, v němž se zástupce Úřadu žalované vyjádřil v tom smyslu, že ve věci již proběhlo dokazování, z čeho podle žalobkyně vyplývá, že již měl za rozhodnutí, že dokazování ukončeno a že žádné důkazy se již ve věci provádět nebudou, i kdyby žalobkyně provedení nových důkazů v řízení navrhla. Oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování č. j. RRTV/3310/2015-RUD bylo však předsedou žalované podepsáno až dne 18. 9. 2015 a jelikož správní spis neobsahuje žádnou úvahu o tom, že by se předseda žalované nebo žalovaná před tímto datem problematikou dokazování zabýval, zástupce Úřadu žalované při svém vyjádření neprezentoval závěry žalované, ale závěry vlastní, což mu nepřísluší. Teprve následně bylo sepsáno oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování, jehož prostřednictvím byl předseda žalované s tímto závěrem seznámen, čímž byl učiněn pokus o legitimizaci těchto kroků učiněných mimo kompetenci Úřadu žalované. Dále žalobkyně zrekapitulovala své námitky uvedené v podání ze dne 27. 7. 2015.
41. Na zasedání žalované 19/poř. č. 15, dne 20 - 21. 10. 2015 přijala žalovaná usnesení o vydání napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo žalované doručeno dne 12. 11. 2015.
42. Dne 16. 12. 2015 využila žalobkyně opět svého práva nahlížet do spisu, o čemž byl vyhotoven protokol z téhož dne.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

43. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Napadené rozhodnutí Městský soud přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O podané žalobě městský soud rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 51 odst. 2 s. ř. s. bez nařízení jednání.
44. Žaloba je důvodná.
45. Městský soud se nejprve zabýval z úřední povinnosti otázkou, zda po vydání napadeného rozhodnutí nedošlo k takové změně relevantní právní úpravy, která by byla pro žalobkyni příznivější (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46). Ačkoliv byl po vydání napadeného rozhodnutí opakovaně novelizován zákon o televizním a rozhlasovém vysílání a došlo k přijetí zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který byl rovněž následně několikrát novelizován, po komplexním zhodnocení jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zákonných ustanovení těchto právních předpisů a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 As 114/2018 - 49) dospěl městský soud k závěru, že přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a následnými novelizacemi tohoto zákona a zákona o rozhlasovém a televizním vysílání nedošlo k žádným změnám v relevantních ustanoveních právních předpisů vztahujících se na nyní projednávanou věc, které by mohly být pro žalobkyni příznivější. Soud proto na projednávanou věc aplikoval příslušná ustanovení zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017, která byla účinná i v době, kdy se žalobkyně měla vytykaného jednání dopustit.

46. Městský soud dále konstatuje, že nedošlo ani k zániku odpovědnosti žalobkyně uplynutím promlčecí doby podle § 61 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017, k němuž by rovněž musel přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 - 39, a ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010 - 134).
47. Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 pro účely tohoto zákona se dále rozumí umístěním produktu jakákoli podoba začlenění výrobku, služby, ochranné známky, která se k výrobku nebo službě váže, nebo zmínky o výrobku a službě do pořadu za úplatu nebo obdobnou protihodnotu.
48. Podle § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 pořady obsahující umístění produktu musejí splňovat tyto požadavky: nesmějí nepatřičně zdůrazňovat umístění produkt.
49. Podle § 60 odst. 1 písm. k) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud poruší některou z povinností stanovených pro sponzorování programů nebo pořadů nebo poruší některou z povinností stanovených pro umístění produktu.
50. Podle § 61 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy (odst. 2). Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu (odst. 3).
51. Co se týče podstaty projednávané věci, mezi žalobkyní a žalovanou není sporné, že k jednání, za které byla žalobkyni uložena sankce, došlo, ani že se tohoto jednání dopustila žalobkyně. Předmětem sporu mezi žalobkyní a žalovanou je, zda lze toto jednání kvalifikovat jako správní delikt, zda žalovaná přezkoumatelným způsobem vyložila své úvahy, proč považuje jednání žalobkyně za jednání v rozporu se zákonem o rozhlasovém a televizním vysílání, zda žalovaná při stanovování výše sankce, kterou žalobkyni za toto jednání uložila, nepřekročila meze správního uvážení a své ustálené správní praxe, a zda výši uložené pokuty přezkoumatelným způsobem odůvodnila.
52. Jak již bylo uvedeno výše, v nyní projednávané věci již městský soud třikrát napadené rozhodnutí zrušil. Ve všech třech případech byl jeho rozsudek zrušen Nejvyšším správním soudem. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud právními názory vyslovenými v kasačních rozsudcích Nejvyššího správního soudu vydaných v této věci vázán. S výjimkou výjimečných případů podstatných změn okolností či judikatury, k nimž však v nyní projednávané věci nedošlo, tedy městský soud nemá již prostor se závěry Nejvyššího správního soudu polemizovat a je

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

povinen se jimi řídit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 74/2017 - 28). To pochopitelně platí rovněž v případě těch žalobních námitek, k jejichž důvodnosti se Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích vyjadřoval.

VII. a. Absence podkladů pro rozhodnutí ve správním spise

53. Žalobkyně namítala, že skutkový stav, který byl základem napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise, neboť nebylo dostatečně prokázáno, že se v daném případě jednalo o umístěný produkt, resp. že to bylo právě občerstvení McDonald's, co bylo v příslušné části pořadu umístěným produktem.
54. V rozsudku č. j. 7 As 392/2019 - 27, body 25 až 27 Nejvyšší správní soud uvedl: „*Lze soublasit se stěžovatelkou, že tato ve svém rozhodnutí nikde výslovně neuvedla, že umístěným produktem by měl automaticky být jakýkoliv výrobek, který se v daném pořadu zobrazí. K tomu stěžovatelka zcela logicky uvedla, že skutečnost, že předmětný pořad byl označen značkou PP, byl pro ni toliko signálem, že se v pořadu vyskytuje určitý výrobek (případně více výrobků), který může být umístěným produktem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o vysílání. Proto stěžovatelka následně zkoumala, jaký produkt tímto umístěným produktem byl a zda při jeho zařazení do pořadu žalobkyně (tj. provozovatel vysílání) postupovala v souladu se zákonem o vysílání. [...]*

Stěžovatelka podrobně popsala, na základě jakých konkrétních skutečností dospěla k závěru, že v případě občerstvení McDonald's se jednalo o umístěný produkt ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o vysílání. Šlo zejména o to, že toto občerstvení bylo v pořadu Hokejové poledne jediným a ústředním tématem úvodní scénky, bylo na něj upozorňováno nejen nepřímo verbálně, ale především pak velice hojně v rámci obrazové složky (opakované záběry na logo McDonald's - velká logo na boxech před stanem s tímto občerstvením, obrovské logo McDonald's, které lemovalo cestu moderátora podél stanu, stavba stanu s výrazným logem při retrospektivních zrychlených záběrech atd.). Z obrazového záznamu je rovněž zřejmé, že se nejednalo o náhodné záběry, ale o předem připravenou scénku. Je evidentní, že kameraman na komentátora čeká před stánkem McDonald's, ten následně z tohoto stánku vychází a nese podnos s jídlem, přičemž jsou zde velmi detailní záběry na boxy před vchodem a na část podélné stěny, kde jsou všude loga a nápisy McDonald's. Po příchodu do studia moderátor pokládá podnos s občerstvením na stůl a následně nabízí jeden bránolek kolegyni tak, že jí ho vkládá přímo před obličej, čímž ji přiměje k tomu, aby moderování přerušila a reagovala. Scénku provází komentář, který mimo jiné zdůrazňuje, že si moderátor zašel na svačinku, přání dobré chuti či poukáz na příjemné pachy. Uvedený mediální obsah pak lze interpretovat jediným možným způsobem, a to jako záměrnou prezentaci produktu a obchodní značky McDonald's. Jednalo se tedy bezpochyby o zmínění nebo představení výrobku, služby nebo obchodní značky takového charakteru, k němuž podle poznání praxe obvykle dochází za úplatu případně jinou protihodnotu. V tomto ohledu je pak potřeba v souladu se stěžovatelkou dodat, že kvalita dramaturgicko-režijního zpracování uvedené scénky není pro posouzení dané otázky relevantní.

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatelka ve svém rozhodnutí zcela jasně a konkrétně popsala a zdůvodnila, proč bylo občerstvení McDonald's umístěným produktem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o vysílání (podtržení doplněno městským soudem).

55. Z uvedeného je zřejmé, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 392/2019 - 27 dospěl k závěru, že žalobkyně popsaná část pořadu Hokejové poledne v sobě zahrnovala umístění produktu a že tímto umístěným produktem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání bylo právě občerstvení McDonald's a žalované také odpovídajícím způsobem popsala a zdůvodnila, jak k tomuto závěru dospěla. Z uvedeného pak rovněž zcela logicky vyplývá, že Nejvyšší správní soud shledal dostatečnými nejen úvahy žalované, kterými se při posuzování této otázky řídila, ale musel shledat tyto závěry rovněž založené na dostatečných podkladech obsažených ve správním spise, neboť v opačném případě by tyto úvahy žalované byly buďto nepřezkoumatelné, anebo by skutkový stav, který žalovaná vzala základ napadeného rozhodnutí, neměl ve spise oporu. Pokud by tomu tak skutečně bylo, nemohl by Nejvyšší správní soud k závěru, že žalovaná v napadeném rozhodnutí zcela jasně a konkrétně popsala

a zdůvodnila, proč bylo občerstvení McDonald's umístěným produktem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání dospět, ale naopak by její rozhodnutí musel podle § 76 odst. 1 písm. a) nebo b) s. ř. s. zrušit.

56. Tato žalobní námitka není důvodná.

VII. b. Procesní vady

57. Žalobkyně namítala, že ve věci nebyla naplněna podmínka předchozího upozornění podle § 59 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání.
58. Touto otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud v bodech 24 až 40 rozsudku č. j. 7 As 104/2016 - 35, přičemž uzavřel, že „*mezi předchozím upozorněním č. j. DRD/3603/2012 a nyní sankcionovaným pořadem existovala podstatná shoda ve skutkových a právních okolnostech, které se týkaly shodného správního deliktu [nepatřičného zdůraznění umístěného produktu podle § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání], a byla tudíž splněna procesní podmínka pro uložení pokuty za porušení povinností provozovatele vysílání podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání.*“
59. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 104/2016 - 35 tak bylo postaveno najisto, že pro uložení pokuty za jednání, které bylo žalobkyni vytýkáno napadeným rozhodnutím, byla splněna podmínka předchozího upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Jednání, za které byla žalobkyně postižena, se totiž dostatečně podobá jednání, na jehož protiprávnost byla žalobkyně upozorněna upozorněním žalované č. j. DRD/3603/2012.
60. Tato žalobní námitka není důvodná.
61. Žalobkyně dále namítala, že ve věci nerozhodovala sama žalovaná jako kolegiální orgán, nýbrž pouze její odborný aparát. Toto své tvrzení žalobkyně opírá o vyjádření mluvčího úřadu žalované pro článek serveru *HlidaciPes.org*, který byl publikován dne 17. 9. 2015. Dle názoru žalobkyně mluvčí Úřadu žalované v článku uváděl, že dokazování již bylo ukončeno a věc bude skončena do měsíce, a to navzdory skutečnosti, že žalovaná ještě neměla možnost seznámit se s návrhy žalobkyně na doplnění dokazování. Žalovaná v napadeném rozhodnutí tuto námitku označila za nedůvodnou.
62. Soud má ve shodě s žalovanou za to, že z vyjádření mluvčího nelze vyvozovat žádné dalekosáhlé důsledky. Odborný aparát Úřadu žalované existuje proto, aby jí vytvářel podmínky pro výkon jejích pravomocí. Je tedy pochopitelné a správné, že je tento aparát seznámen s činností žalované a s průběhem jí vedených řízení, a že o těchto řízeních případně informuje veřejnost. To však ještě neznamená, že odborný aparát rozhoduje namísto členů žalované.
63. Není sporu o tom, že tiskový mluvčí ve sporném článku skutečně uvedl, že ve věci již bylo provedeno dokazování. To však podle všeho odpovídalo skutečnosti, neboť žalovaná již dne 4. 8. 2015 provedla stěžejní důkaz přehráním posuzované části pořadu *Hokejové poledne*, jehož provádění se žalobkyně navíc i sama zúčastnila (viz protokol o provedení důkazu ze dne 4. 8. 2015). Uvedené prohlášení mluvčího však pochopitelně žalovanou nikterak nezavazovalo k odmítnutí jakýchkoliv dalších důkazních návrhů žalobkyně. Pokud by členové žalované byli toho názoru, že je třeba v dokazování pokračovat, jistě by tento svůj názor prosadili a tiskový mluvčí či zbytek odborného aparátu žalované by jim v tom stěžít mohli zabránit.
64. Totéž platí ohledně vyjádření tiskového mluvčího, že věc bude skončena do měsíce. Je nabíledni, že tiskový mluvčí vycházel ze znalosti věci, na jejímž základě předpokládal (jak se později ukázalo, víceméně správně), že se řízení chýlí ke konci v uvedeném časovém horizontu. To však samozřejmě neznamená, že byli členové žalované tímto vyjádřením jakkoliv vázáni. Ze správního spisu vyplývá, že veškeré úkony, které měly být učiněny žalovanou jako kolegiálním orgánem, jí také na jejích zasedáních učiněny byly. Dokazování i rozhodování ve věci tak bezpochyby

prováděli zvolení členové žalované a nikoliv její odborný aparát. Tvzení žalobkyně, že ve věci rozhodoval jen odborný aparát žalované, tedy neobstojí.

65. Tato žalobní námitka také není důvodná.

VII. d. Nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu

66. Žalobkyně namítala, že i v případě, že by bylo prokázáno, že se v případě občerstvení McDonald's jednalo o umístěný produkt, v napadeném rozhodnutí absentuje dostatek důvodů pro závěr o naplnění skutkové podstaty nepatřičného zdůraznění umístěného produktu.
67. Žalobkyně konkrétně namítala, že argumentuje-li žalovaná v napadeném rozhodnutí tím, že na moderátora pořadu čekala kamera před stanem s občerstvením McDonald's, žalobkyně poukazuje na to, že pořad se odehrával v improvizovaném studiu mimo prostory žalobkyně a moderátor pořadu byl od jeho začátku považován za opožděného a ztraceného, přičemž se blížil čas jeho výstupu v přímém přenosu. Moderátor byl proto hledán, a to mimo jiné i jednou z kamer, která je s to reagovat na náhlé a nenadálé situace a která se připoutána na těle kameramana pohybuje flexibilně po areálu, v němž je pořad aktuálně natáčen, tzv. *stedicam*. Kamera moderátora hledala, ale nehledala stánky s občerstvením nebo občerstvení s konkrétní značkou. Kamera moderátora našla a pak jej pouze zachytila při nejsnazší a nejkratší cestě na jeho moderátorské místo v improvizovaném studiu. Loga na stanu byla zabrána pouze z důvodu cesty, kterou zvolit moderátor pořadu při cestě na své stanoviště kolem stanu umístěného v daném areálu nehledě na vůli žalobkyně, a nikoli z důvodu snahy o jakoukoli přehnanou prezentaci daného občerstvení. Moderátor pořadu se pohyboval v přirozeném prostředí dané fanzóny, z níž byl pořad živě vysílán a která daný stan obsahovala neustále, nehledě na vůli žalobkyně a nehledě na probíhající natáčení. Nenadálá situace, v níž nebylo možné cokoli předem připravit, neumožnila přitom přednastavit kameru, aby daná loga nezabrala. Kdyby na straně žalobkyně byl nějaký záměr připravit danou scénu a instruovat moderátory, aby cokoli podbízel, až propagovali, byl by připraven jednoznačnější text, který by aroma daného občerstvení více vychvaloval a propagoval. Pokud by totiž někdo chtěl cokoli záměrně podbízet, až propagovat, a to zejména potraviny, jistě by nepoužil oslovení potenciálních konzumentů ve stylu: „*Naše produkty mají příjemný pach/příjemně zapáchají.*“
68. V rozsudku ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 176/2015 - 37, na který poukázal Nejvyšší správní soud v bodě 28 svého rozsudku č. j. 7 As 392/2019 - 27, zmínil tento soud jako indicie nasvědčující nepatřičnému zdůrazňování umístěného produktu „*neopodstatněné zmiňování produktu nad rámec dějového kontextu s cílem na produkt upozornit a vzbudit divákův zájem o produkt; vydvíhování a vychvalování kvalit produktu; nepřirozenou kumulaci výskytu jediného produktu; uvedení kontaktu (adresy, www stránek, telefonního kontaktu) na prodejce produktu či poskytovatele služby; a zdůrazňování produktu obrazovými prostředky (detaily produktu bez zjevného dramaticko-režijního opodstatnění).*“ Obdobný závěr vyslovil Nejvyšší správní soud již také v rozsudku ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 28/2013 - 54, body 26 až 33, z něhož rovněž vyplývá, že k nepatřičnému zdůrazňování umístěného produktu může docházet nejen verbálními (např. poskytování informací o účelu produktu a jeho cílové skupině) i obrazovými prostředky (např. detailní záběry na umístěný produkt s čitelným názvem produktu), a to zejména v případě, kdy je produkt v pořadu umístěn nad rámec dějového kontextu dané scény, tedy bez dramaticko-režijního opodstatnění.
69. Žalobkyně nečiní sporným obsah části vysílání pořadu *Hokejové poledne* v úseku od 12:00 do 12:04 hod. vysílaného dne 7. 5. 2015 a podrobně popsání včetně vyobrazení klíčových záběrů na str. 2 až 8 napadeného rozhodnutí, který žalovaná zhlédla během provádění důkazu ohledáním, které se konalo dne 4. 8. 2015 a jehož se žalobkyně zúčastnila. Soud proto tento obsah pouze ve stručnosti zrekapituluje.
70. Úvod pořadu probíhal v improvizovaném studiu žalované v blízkosti *Galerie Harfa* a *O2 arény*. V úvodu pořadu se odehrála „scénka“, při níž byla ve studiu přítomna z moderátorské dvojice,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

kteřou tvořila moderátorka a moderátor, pouze moderátorka, která sdělovala divákům, že se její partner někde zdržel: „*Přeji vám příjemné poledne, dobrý den, a měl ho přát i P. R., ale někde se nám asi zdržel.*“ Tento moderátor byl následně zachycen kamerou, jak vychází ze stánku označeného logy společnosti McDonald's, nese si tácek s občerstvením, na němž se nacházejí hamburger, či sendvič a hranolky. Jeden hranolek má moderátor i ústech a během cesty jej spolkně. Moderátor dále prochází kolem improvizované stěny s logem McDonald's a nápisem McDonald's, přičemž v záběru jsou vidět v pozadí i další loga této společnosti. Tyto záběry doprovází hlas moderátorky, která cestu moderátora komentuje slovy: „*Před námi je dvouhodinové vysílání, předpokládám, že šel nějakým způsobem zřejmě na malou svačinku... a už P. vidím, je to tak. Včera na Václavském náměstí nás trochu vydráždily ty příjemné pachy, které jsme tam měli.*“ „*P., to ti teda pěkně děkuji. Už vysíláme, ale snad to ještě stibneš do studia.*“ Poté, co se moderátor dostává do studia, pokládá tácek s občerstvením na stůl, který má umístěný před sebou, hranolek, který má vložený v ústech spolkně, a za tento stůl se usazuje. Následně moderátor nabízí jeden hranolek své kolegyni a to takovým způsobem, že jí přiměje k tomu, aby přerušila moderování a na jeho jednání reagovala, a to slovy: „*Ne, díky, nechci. Já tady, na rozdíl od tebe, potřebuji pracovat.*“ Moderátor vrací hranolek zpět na tácek. Moderátorka po tomto přerušení pokračuje v moderování a představuje nadcházející program. Následuje časosběrný záběr na stavbu „fanzóny“ *Galerie Harfa*, v němž opět dominují záběry na stan s nápisem McDonald's. Scénka končí po opětovném přechodu do živého vysílání ve studiu, kdy moderátor na základě vybídnutí moderátorky pozdraví diváky slovy: „*Hezký dobrý den, a kdo právě jí, jako budu jíst já za chvíli, tak přeju dobrou chuť*“ a krátce ukáže k občerstvení nacházejícímu se na stolku před ním.

71. Soud se po zhlédnutí záznamu části pořadu ztotožňuje se závěry, které učinila žalovaná. Přestože během vysílání této části pořadu v něm není verbálně vyjádřeno, že se v případě občerstvení, které si moderátor ze stánku nese do studia, zde je pokládá před sebe na stůl a nabízí z něj jeden hranolek své kolegyni, jedná o občerstvení od společnosti McDonald's je tato skutečnost naprosto zřejmá z použitých obrazových prostředků. V této části pořadu jsou obsaženy opakované záběry na logo společnosti McDonald's, a to hned od okamžiku, kdy moderátor vychází ze stánku s občerstvením, a moderátor je následně po cestě zabírán, jak prochází kolem stěny, kde je uvedeno nejen toto logo, ale i nápis McDonald's. Navíc je patrné, že na táčku se nachází právě ten druh rychlého občerstvení (hranolky a patrně hamburger), který je pro tuto společnost zcela typický. Je tedy nepochybné, že celá scénka se týká právě občerstvení McDonald's. Toto občerstvení přitom bylo, jak již soud vyložil výše v bodech 53 až 55 tohoto rozsudku, v této části pořadu umístěným produktem. Na tento produkt byla přitom zaměřena pozornost i během moderování pořadu, ačkoliv s pořadem *Hokejové poledne* tematicky nijak nesouvisel. Jednalo se o pořad, který se týkal hokejového mistrovství světa, tedy pořad s hokejovou tematikou. Při sledování takového pořadu diváci očekávají informace související právě s hokejem a nikoliv týkající se občerstvení moderátorů pořadu, které navíc ani okrajově s hokejovou tematikou nesouvisí. Taková souvislost ostatně nebyla v pořadu byť alespoň zcela okrajově ani naznačena. S tematikou pořadu tedy nijak nesouviselo to, že diváci byli nuceni sledovat moderátora nesoucího si občerstvení McDonald's, kdy toto občerstvení bylo nejen ústředním ale v podstatě jediným tématem této části pořadu, což bylo umocněno ještě tím, že jeho partnerka tuto cestu komentovala. Jelikož její komentář také nijak nesouvisel s hokejovou tematikou, ale s tematikou občerstvení, které si moderátor nesl, byla o to více pozornost diváků odváděna směrem k umístěnému produktu, a to bez jakékoliv souvislosti s tématem pořadu. Následně diváci museli sledovat moderátora snažícího se toto občerstvení nabídnout i své partnerce, a to právě v době, kdy se snažila diváky seznámit s obsahem pořadu. Pozornost diváků byla tedy opět odváděna mimo skutečné téma pořadu a jako téma byl opět zcela mimo rámec pořadu zdůrazňován umístěný produkt. Na občerstvení McDonald's moderátor během úvodní části pořadu navíc upozorňoval opakovaně a vracel se k němu i poté, co bylo přímé vysílání ze studia přerušeno časosběrným záběrem na stavbu „fanzóny“, protože se o něm zmiňoval i v okamžiku, kdy zdravil diváky, kterým přitom sděloval, že se chystá jíst a na občerstvení

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zároveň upoutával pozornost i tím, že na něj ukázal. Pozornost diváků tak byla od tématu pořadu, kterým byl hokej, bez jakékoliv souvislosti k umístěnému produktu odváděna opakovaně a diváci byli na občerstvení opakovaně upozorňováni přesto, že s tématem pořadu nemělo občerstvení McDonald's nic společného, nebylo součástí ani kulisou děje, a tudíž bylo v jeho úvodní části opakovaně zdůrazňováno mimo rámec pořadu bez jakéhokoliv dramaticko-režijního opodstatnění. Rozhodně se nejednalo o nepřehnanou prezentaci, kdy by bylo občerstvení McDonald's přirozenou součástí zabíraného prostředí a kdy by na něj nebylo nijak speciálně upozorňováno verbálními či obrazovými prostředky, jako tomu naopak bylo v případě nápojů, které měli oba moderátoři po celou dobu trvání této části pořadu umístěny na svých stolicích, avšak o jejich existenci se nezmiňovali a pozornost diváků k nim vůbec nijak, natož opakovaně, nepoutali.

72. Rovněž podle názoru soudu se tak v případě umístěného produktu v podobě občerstvení McDonald's jednalo o nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu a tedy o jednání, které je v rozporu s § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017.
73. Tato žalobní námitka není důvodná.

VII. e. Stanovení výše uložené sankce

74. Žalobkyně namítala, že při hodnocení kritérií podle § 61 odst. 2 a 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 je nezbytné věnovat se každému kritériu a vypořádat se s ním tak, aby bylo dostatečně zřejmé, o jaké hledisko (kritérium) se jedná a jaké mělo každé z kritérií vliv na výši uložené pokuty. To se však v případě žalobkyně nestalo. Napadené rozhodnutí obsahovalo pouze dvě kritéria (závažnost a pravděpodobně míra zavinění), u nichž je uvedeno, jaký vliv měla tato kritéria na výši ukládané pokuty. Vedle toho je pak ještě u dvou kritérií (finanční prospěch a pravděpodobně kritérium rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, u kterého je však odůvodnění, podle žalobkyně značně sporné) uvedeno, že ta neměla na výši pokuty vliv. Ostatní kritéria však z tohoto hlediska (jaký vliv tedy na výši ukládané pokuty měla a zda byla pro žalobkyni přítěžující či polehčující) vypořádána nebyla.
75. Z ustanovení § 61 odst. 2 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 vyplývá, že žalovaná při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona přihlíží (i) k povaze vysílaného programu a (ii) k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Podle § 61 odst. 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 pak žalovaná stanoví výši pokuty dle (i) závažnosti věci, (ii) míry zavinění a (iii) s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, (iv) k výši případného finančního prospěchu, a (v) ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrželi-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.
76. Kritérii uvedenými v § 61 odst. 2 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 se žalovaná zabývala na str. 30 a 31 napadeného rozhodnutí.
77. Povahou pořadu *Hokejové poledne* se žalovaná zabývala v předposledním odstavci na str. 30 a dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že se jedná o sportovní program, tedy program zaměřený pouze na určitou skupinu diváků, je jeho sledovanost nižší. Postavením žalobkyně na mediálním trhu se zřetelem k její odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy se žalovaná zabývala hned v navazujícím odstavci a prvním odstavci na str. 31 a dospěla k závěru, že žalobkyně jako poskytovatel veřejné služby v podobě tvorby a šíření programů, jejíž celoplošné vysílání může přijímat alespoň 70 % obyvatel České republiky, má vzhledem ke svému zvláštnímu postavení dopadu případného porušování zákonem stanovených povinností žalobkyně vysokou odpovědnost vůči divácké veřejnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

78. Žalovaná se tedy oběma kritérii v napadeném rozhodnutí zabývala a obě kritéria také při ukládání pokuty vyhodnotila, byť to v napadeném rozhodnutí explicitně neuvedla. Z úvah žalobkyně je však přesto zřejmé, že vzhledem k tomu, že pořad *Hokejové poledne* lze považovat za pořad mající vzhledem ke specifické hokejové tématice nižší sledovanost, tak povaha vysílaného programu závažnost jednání, které je žalobkyni vytýkáno, snižuje a vzhledem k tomu, že žalobkyně jako poskytovatel veřejné služby provozuje celoplošné televizní zasahující potenciálně vysoký počet diváků, tak postavení žalobkyně na mediálním trhu se zřetelem k její vysoké odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy žalobkyně závažnost vytýkaného jednání zvyšuje.
79. Kritérii uvedenými v § 61 odst. 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 se žalovaná zabývala na str. 31 a 32 napadeného rozhodnutí.
80. Závažností věci se žalovaná zabývala v předposledním odstavci na str. 31 a částečně i posledním odstavci na této straně, který pokračuje na straně následující. Žalovaná dospěla k závěru, že „scénka“, během níž došlo k nepatřičnému zdůrazňování umístěného produktu v podobě občerstvení McDonald's trvala 4 minuty, což je v porovnání s celkovou délkou pořadu *Hokejové poledne* činící asi 2 hodiny krátký časový úsek. Divák tak nebyl nepatřičnému zdůrazňování umístěného produktu vystaven po dlouhou dobu, což je důvodem pro uložení pokuty v nižší výši. Na druhou stranu se však podle žalobkyně jednalo o velmi intenzivní zdůraznění umístěného produktu, protože docházelo k opakovanému detailnímu zabírání loga McDonald's, komentování celé občerstvovací scény a konzumace občerstvení probíhala *de facto* v přímém přenosu. Intenzita zdůrazňování je proto podle žalobkyně výrazně přítěžující okolností. Mírou zavinění se žalovaná zabývala také v posledním odstavci na str. 31 a v prvním odstavci na str. 32 a dospěla k závěru, že jednalo o úmyslné, promyšlené a zrežírované zdůrazňování umístěného produktu, na němž se podíleli zaměstnanci žalobkyně nebo osoby ve smluvním vztahu se žalobkyní, což žalovaná při stanovení výše pokuty přičítla žalobkyni k tíži. V dalším odstavci napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že k nepatřičnému zdůrazňování umístěného produktu došlo v rámci pořadu *Hokejové poledne* odvysílaného v prvních odpoledních hodinách, kdy nelze obecně předpokládat tak vysokou sledovanost jako v hlavním vysílacím čase, avšak pořad byl odvysílán v průběhu mistrovství světa v hokeji, které se odehrávalo v České republice, a všechny pořady s tím související měly vysokou sledovanost. Navíc vysílání tohoto pořadu předcházelo hokejovému zápasu mezi Českou republikou a Francií a sledovanost tak lze předpokládat ještě vyšší. Konkrétní údaje o sledovanosti příslušného dílu pořadu *Hokejové poledne* se však žalobkyni nepodařilo získat, neboť jí je Asociace televizních organizací neposkytla. Konkrétní údaje související s rozsahem vysílání tak nebylo možné posoudit ve prospěch ani neprospěch žalobkyně. Dosah vysílání je podle žalobkyně s ohledem na skutečnost, že jedná o celoplošné vysílání, které může přijímat alespoň 70 % obyvatel České republiky nutno vnímat jako vysoký. Dále žalovaná připomněla, že bylo hodnoceno ve prospěch žalobkyně, že v rámci pořadu zaujímal umístění produktu krátkou část. V posledním odstavci na str. 32 a v prvním odstavci na str. 33 žalovaná konstatovala, že jelikož se jí nepodařilo zjistit, konkrétní finanční prospěch žalobkyně a neobdržela ani stanovisko věcně příslušného samoregulačního orgánu, nemají tyto skutečnosti na výši ukládané pokuty žádný vliv.
81. Je tedy zřejmé, že žalovaná se rovněž všemi kritérii uvedenými v § 61 odst. 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 v napadeném rozhodnutí zabývala. Ne u všech kritérií i v tomto případě žalovaná explicitně uvedla, jakým způsobem je při stanovení výše uložené pokuty zohlednila a jaký tato kritéria měla vliv na výši ukládané pokuty, přesto jsou podle názoru soudu tyto závěry z napadeného rozhodnutí seznatelné. Závažnost věci hodnotila žalovaná vzhledem k době, po kterou během vysílání pořadu k vytýkanému jednání docházela, jež byla v porovnání s celkovou délkou pořadu poměrně krátká, jako nižší, avšak vzhledem k intenzitě zdůrazňování umístěného produktu jako vysokou. Závažnost věci tedy byla kritériem uloženou pokutu zvyšujícím. Míru zavinění hodnotila žalovaná jako vysokou, neboť se

podle jejího názoru jednalo o úmyslné, promyšlené a zrežirované zdůrazňování umístěného produktu, na němž se podíleli zaměstnanci žalobkyně nebo osoby ve smluvním vztahu se žalobkyní. Míra zavinění tak byla kritériem uloženou pokutu zvyšujícím. Co se týče kritéria rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, žalovaná se při hodnocení tohoto kritéria explicitně vyjádřila k tomu, že zvýšení ani snížení pokuty nezvyšuje rozsah vysílání, a to z toho důvodu, že se jí rozsah (konkrétní údaje o sledovanosti) nepodařilo zjistit. Dále žalovaná uvedla, že co se týče rozsahu závadného vysílání, bylo hodnoceno ve prospěch účastníka řízení, že v rámci předmětného pořadu tvořilo umístění produktu krátkou část celkového času pořadu. Pořad byl vysílán v době, kdy nelze předpokládat tak vysokou sledovanost, jak v hlavním vysílacím čase, protože však byl pořad vysílán v době, kdy bylo v České republice pořádáno mistrovství světa v hokeji a diváci byly v očekávání zápasu mezi Českou republikou a Francií, lze přesto předpokládat vyšší sledovanost. Dále žalovaná uvedla, že dosah vysílání je nutno vnímat jako vysoký, jelikož se jednalo o celoplošné vysílání, které může přijímat alespoň 70 % obyvatel České republiky. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaná toto kritérium ve svém souhrnu vyhodnotila jako přitěžující. Žalovaná sice konstatovala, že vlastní umístění produktu tvořilo jen malou část celkového času vysílání pořadu, což hodnotila jako okolnost polehčující, avšak dosah pořadu byl, vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně je provozovatelkou celoplošného vysílání, žalovanou ohodnocen jako vysoký a jedná se tedy přitěžující okolnost, stejně jako je tomu v případě typu pořadu, protože i když nebyl pořad vysílán v hlavním vysílacím čase, byl vysílán v době mistrovství světa v hokeji, kdy je i u takového pořadu sledovanost ze strany diváků vyšší. Výši finančního prospěchu a stanovisko věcně příslušného samoregulačního orgánu pak žalovaná posoudila jako kritéria neutrální, která výši uložené pokuty nezvyšují ani nesnižují, a to z toho důvodu, že se jí výši finančního prospěchu nepodařilo zjistit a stanovisko samoregulačního orgánu neobdržela.

82. Tato žalobní námitka není důvodná.
83. Žalobkyně dále namítala, že se žalovaná dopustila porušení zásady zákazu dvojího přičítání, neboť závěry, že se ze strany žalobkyně jednalo o promyšlenou a zrežirovanou „scénku“ (čekající, připravená kamera, předem instruovaní aktéři scénky atd.) využila žalovaná k prokázání existence umístěného produktu, následně k prokázání existence nepatřičně zdůrazněného produktu a nakonec je považovala i za přitěžující okolnosti, a to za přitěžující okolnost v podobě primárního záměru a úmyslu žalobkyně a přitěžující okolnost spočívající ve velmi intenzivním a ryze úmyslném zdůraznění umístěného produktu.
84. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že zásadu zákazu dvojího přičítání je třeba chápat tak, že k okolnosti, která je zákonným znakem deliktu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Jednu a tutéž skutečnost, která je v posuzované věci dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, nelze současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, č. j. 4 As 22/2005 - 68, ze dne 20. 4. 2006, č. j. 4 As 14/2005 - 84, ze dne 29. 10. 2009, č. j. 6 As 22/2009 - 84, ze dne 17. 3. 2010, č. j. 4 Ads 66/2009 - 101, a ze dne 29. 8. 2012, č. j. 4 Ads 114/2011 - 105).
85. Podle názoru soudu se žalobkyně porušení této zásady v tom smyslu, jak ji vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu, nedopustila. Umístění produktu je v § 2 odst. 2 písm. b) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 definováno obecně, bez vazby na jakoukoliv minimální intenzitu jeho zdůrazňování nebo existenci úmyslu tak činit prostřednictvím za tímto účelem předem a tedy úmyslně připravených vystoupení aktérů určitého pořadu. Rovněž skutková podstata jednání spočívajícího v porušení zákazu stanoveného v § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 je zákonem definována obecně, tedy opět bez vazby na určitou minimální intenzitu nebo existenci úmyslného jednání. K porušení tohoto ustanovení dochází, jak již bylo uvedeno, např.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

nepatřičným zdůrazňováním umístěného produktu, tedy jednáním spočívajícím v neopodstatněném zmiňování produktu nad rámec dějového kontextu s cílem na produkt upozornit a vzbudit divákův zájem o produkt, vyzdvihováním a vychvalováním jeho kvalit, uváděním kontaktů na dodavatele či zdůrazňováním produktu obrazovými prostředky, avšak příslušné zákonné ustanovení nevyžaduje, aby tak bylo činěno s předchozím záměrem, po určitý alespoň minimální časový úsek, ani neurčuje, jaká intenzita tohoto jednání je nezbytná, aby bylo možno takové jednání považovat za rozporné se zákonem. Zákon o rozhlasovém a televizním vysílání ani neobsahuje žádnou kvalifikovanou skutkovou podstatu, která by se odlišovala od zákazu vyplývajícího z § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017 tím, že jejím znakem by byl navíc ještě úmysl, či větší míra intenzity nepatřičného zdůrazňování umístěného produktu a která by tak umožňovala uložit sankci vyšší než je sankce ukládaná za porušení § 53a odst. 2 písm. c) tohoto zákona stanovená v § 60 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Zohlednění těchto skutečností při stanovení výše sankce tak nelze považovat za porušení zásady dvojího přičítání.

86. Tato žalobní námitka také není důvodná.
87. Žalobkyně dále namítala, že napadené rozhodnutí v rámci hodnocení kritéria míry zavinění a posuzování přitěžující okolnosti (úmyslu) odkazuje navíc na skutečnost, že žalobkyně znala z dřívějšíka předchozí upozornění. Hodnocení existence předchozího typově shodného upozornění, nemá být posuzována v rámci kritéria míry zavinění a výše ukládané pokuty, ale samostatně jako podmínka pro možnost uložit pokutu provozovateli vysílání, tedy ještě před stanovením její konkrétní výše.
88. Žalobkyně touto námitkou poukazuje na část odůvodnění na str. 32 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná uvedla: *„Ohledně otázky míry zavinění je jisté, že obsah předmětného pořadu a tedy i formy zpracování umístění produktu účastník řízení mohl sám ovlivnit, neboť předmětný pořad byl vytvořen přímo pro jeho televizní vysílání (to je ostatně podmínkou pro umístění produktu dle ustanovení § 53a odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb.). Na tvorbě daného pořadu se podílely osoby provozovatelem vysílání zaměstnané a plnící tedy své povinnosti související s jejich zaměstnáním, nebo osoby k tomuto provozovateli vysílání jinak smluvně zavázané. Jak již Rada uvedla výše, násilná a nepatřičně zdůrazněná prezentace umístěného produktu byla dokonce primárním záměrem účastníka řízení, produkt McDonald's byl zcela úmyslně a účelově ústředním tématem celé „scénky“. Jednalo o do detailu promyšlenou a zrežirovanou prezentaci umístěného produktu, v níž si byl každý účinkující velmi dobře vědom své role, kterou musí v dané scéně sebrát. S ohledem na tuto skutečnost, tak byla Rada nucena hodnotit dané jednání jako úmyslné, nikoli jako pouze nedbalostní. K zavinění ve formě úmyslu navíc přispívá fakt, že účastník řízení byl již v minulosti Radou upozorněn na typově prakticky shodné porušení ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., a musel si tedy být velmi dobře vědom, jak Rada dané jednání posuzuje a hodnotí.“*
89. Žalobkyně má pravdu v tom, že předchozí upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání je v projednávaném případě nutnou podmínkou postihu za další obdobné jednání a není proto možné, aby mu tato podmínka pro uložení sankce byla zároveň přičtena k tíži v rámci posuzování jednotlivých kritérií rozhodných pro stanovení výše ukládané sankce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2016, č. j. 9 As 70/2015 - 42, bod 50).
90. Podle názoru soudu se žalovaná takového nepřipustného postupu při hodnocení kritéria míry zavinění nedopustila. Žalovaná při posuzování tohoto kritéria založila svou úvahu o úmyslném zavinění především na tom, že obsah pořadu mohla žalobkyně sama ovlivnit, protože byl vytvořen pro její vysílání a na tvorbě se podíleli její zaměstnanci či osoby v jiném smluvním vztahu se žalobkyní, přičemž se podle žalované jednalo promyšlenou a zrežirovanou „scénku“, jejímž ústředním tématem byl umístěný produkt a v níž byly všem aktérům známy jejich role. K tomu žalovaná pak ještě dodala, že k jejímu závěru o úmyslném zavinění přispívá i to, že žalobkyně byla již dříve na shodné porušení zákona upozorněna a musela si tak být vědoma, jak žalovaná takové jednání posuzuje. Závěr žalované, že se žalobkyně vytýkaného jednání dopustila

úmyslně, tak není primárně založen na tom, že se žalovaná tohoto jednání dopustila poté, co byla na závadnost obdobného jednání upozorněna, ale na tom, že se jednalo o předem připravenou část vysílání, jejímž cílem bylo prezentovat umístěný produkt. Aniž by se soud jakkoliv vyjadřoval ke správnosti tohoto závěru, neboť to předmětem této žalobní námitky nebylo, lze přitom konstatovat, že závěr žalované o úmyslném zavinění žalobkyně je i jen na základě této argumentace dostatečně odůvodněn a úvahu o tom, že o úmyslu žalobkyně svědčí také to, že na obdobné jednání již byla dříve upozorněna, tak již žalovaná v této části napadeného rozhodnutí činila nadbytečně a nemusela ji tu vůbec uvádět.

91. Jelikož však žalobkyně na základě této úvahy neučinila žádný závěr v tom smyslu, že existence předchozího upozornění je právě tou jedinou či zásadní skutečností, která dokládá úmyslné jednání žalobkyně, nebo že právě tato skutečnost míru zavinění žalobkyně ještě zvyšuje a z napadeného rozhodnutí tak nevyplývá, že by předchozí upozornění bylo žalobkyni přičteno žalovanou k tíži, nemá tato nadbytečná úvaha žalobkyně na jí provedené hodnocení kritéria zavinění žádný vliv a její uvedení v této části napadeného rozhodnutí jeho nezákonnost nezpůsobuje.
92. Tato žalobní námitka rovněž není důvodná.
93. Žalobkyně dále namítala, že pokud napadené rozhodnutí uvádí, že konkrétní údaje o sledovanosti se nepodařilo zjistit a že neměly vliv (nebylo možné je posoudit, ať už ve prospěch, či neprospěch žalobkyně), ačkoli zároveň zmiňuje vlastní předpoklad žalované o vysoké sledovanosti daného pořadu, protože se jednalo o hokejový přenos, respektive pořad s ním související, v rámci hokejového mistrovství světa, a tento předpoklad opírá o veřejně dostupné zdroje a o skutečnost, že pořad *Hokejové poledne* předcházela hokejovému zápasu české reprezentace, nemá tak k dispozici konkrétní a ověřené údaje a nikterak je ani nehodnotí, ale *de facto* žalobkyni zároveň vytýká výsledky svých nepodložených předpokladů, jedná se o nepřezkoumatelnou pasáž napadeného rozhodnutí.
94. Žalobkyně touto námitkou poukazuje na část odůvodnění na str. 32 napadeného rozhodnutí, a to na tu, v níž se žalovaná zabývala kritériem rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání. Žalovaná v této části napadeného rozhodnutí uvedla: „*Nepatřičně zdůrazněné umístění produktu bylo odvysíláno v rámci pořadu Hokejové poledne, který byl odvysílán v prvních odpoledních hodinách, u nichž obecně nelze předpokládat tak vysokou sledovanost jako například v hlavním vysílacím čase. Nicméně, v tomto konkrétním případě je třeba si uvědomit, že pořad byl odvysílán v průběhu Mistrovství světa v hokeji 2015, které se navíc odehrávalo v České republice, a všechny hokejové přenosy, potažmo pořady s nimi související, měly mimořádně vysokou sledovanost. To lze zjistit z mnoha veřejně dostupných zdrojů a koneckonců i z oficiálních stránek samotného účastníka řízení. Nadto je třeba vzít rovněž v potaz, že vysílání předmětného pořadu Hokejové poledne předcházelo hokejovému zápasu národního týmu České republiky s Francií, a sledovanost lze tedy důvodně předpokládat ještě o to vyšší (než pokud by hráli třeba týmy jiných států). Rada se pokusila v průběhu správního řízení zjistit konkrétní údaje o sledovanosti daného konkrétního dílu pořadu Hokejové poledne, nicméně Asociace televizních organizací tyto údaje neposkytla. Tyto konkrétní údaje, související s kritériem rozsahu závadného vysílání, tak nebylo možné posoudit, ať už ve prospěch, či neprospěch účastníka řízení. Dosah závadného vysílání je však z hlediska celoplošného vysílání daného programu, které může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 70 % obyvatel České republiky, nutné vnímat jako vysoký. Jak již bylo však uvedeno výše, tak co se týče rozsahu závadného vysílání, bylo hodnoceno ve prospěch účastníka řízení, že v rámci předmětného pořadu tvořilo umístění produktu krátkou část celkového času pořadu.*“
95. K této námitce žalobkyně soud uvádí, že žalobkyně má pravdu v tom, že ve správním spise se nenacházejí žádné poklady, z nichž by bylo možno zjistit, jaká byla konkrétně sledovanost pořadu, v rámci jehož vysílání se žalobkyně dopustila vytýkaného jednání. Zdejší soud však má za to, že je obecně známou skutečností, že hokej patří v České republice mezi nejoblíbenější sporty a zápasy české reprezentace na mistrovství světa v hokeji, zvláště pokud se koná v České republice, patří k divácky nejsledovanějším televizním pořadům. Podle názoru soud je rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

obecně známou skutečností, že se zvýšenému diváckému zájmu v období mistrovství světa v hokeji těší veškeré pořady s hokejovou tematikou. Jelikož se jedná o obecně známou skutečnost, nebylo proto nezbytně nutné, aby žalovaná proto tento svůj závěr opatřovala do správního spisu konkrétní poklady o sledovanosti pořadu. I bez těchto podkladů je totiž mimo veškerou pochybnost, že závěr žalované, že vzhledem k okolnostem, za nichž k vysílání pořadu došlo, tedy v době mistrovství svět v ledním hokeji pořádaném v České republice, a to v den, kdy se měl odehrát zápas české reprezentace, byla sledovanost pořadu vyšší, než by tomu bylo v případě pořadu obdobného typu vysílaného ve stejný čas v době, kdy se takto populární sportovní událost v České republice nekoná, je závěrem správným. Vzhledem k tomu, že tento závěr vychází z obecně známých skutečností, pak není potřeba, aby byl žalovanou prokazován. Ačkoliv tedy závěr žalované o vyšší sledovanosti pořadu není podložen konkrétními údaji o sledovanosti, nelze jej tudíž považovat za nepřezkoumatelný a nezpůsobuje ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

96. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
97. Žalobkyně dále namítala, že při stanovení výše pokuty bylo vybočeno z dosavadní správní praxe. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2015, č. j. RRTV/617/2015-DRD (sp. zn. 2014/879/DRD/ČTV), kterým byla žalobkyni za porušení ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a na rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2012, č. j. DRD/3453/2012 (sp. zn. 2012/161/DRD/CET) a ze dne 21. 10. 2014, č. j. DRD/3832/2014 (sp. zn. 2014/607/DRD/CET), kterými byly provozovateli CET 21 spol. s r. o. uloženy pokuty ve výši 250 000 Kč a 300 000 Kč. Tento provozovatel se stejně jako žalobkyně „nepolepšil“ a podle textu obou rozhodnutí se dopustil shodného porušení zákona shodnými okolnostmi, a přesto bylo v jeho případě u druhé uložené pokuty navýšení výrazně nižší, než v případě žalobkyně.
98. K otázce přezkoumání výše uložené pokuty správnímu soudu se vyjádřil Nejvyšší správní soud například již v rozsudku ze dne 7. 11. 2019, č. j. 1 As 63/2019 - 33 „*z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nerybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; č. 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; č. 299/2004 Sb.)]. Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Používání výrazu „přiměřenost uložené pokuty“ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je správní soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a sankce tedy byla zjevně nepřiměřená.“*
99. K této námitce žalobkyně soud především uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaná přičetla žalobkyni k tíži, že jí byla za jednání v rozporu s § 53a odst. 2 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání již dříve uložena sankce. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je také zřejmé, jakými úvahami se žalovaná při ukládání sankce v tomto konkrétním případě řídila, na základě jakých kritérií vyhodnotila závažnost jednání žalobkyně a proč jí uložila sankci právě v této výši. S tímto hodnocením také koresponduje pokuta ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

350 000 Kč, která byla žalobkyni uložena, tedy při spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí. Vzhledem k výši uložené pokuty považuje soud odůvodnění žalované za dostatečné, logické a přezkoumatelné, neboť, jak ji bylo uvedeno, žalovaná se při stanovování výše uložené pokuty dostatečně zabývala všemi kritérii, která byla po určení její konkrétní výše významná a jež byla povinna při svém rozhodování zohlednit. Soud přitom ani neshledal, a to ani v kontextu žalobkyní zmíněných rozhodnutí žalované, která jsou přístupná jak v informačním systému ASPI, tak na stránkách žalované <<https://www.rrtv.cz/cz/static/prehledy/rozhodnuti-o-vine.htm>>, že by žalovaná při ukládání pokuty vybočila z mezí správního uvážení, zneužila je, že by uložená pokuta byla v případě žalobkyně zjevně nepřiměřená, ani že by uložená pokuta byla pro žalobkyni likvidační.

100. Tato žalobní námitka také není důvodná
101. Žalobkyně v podané žalobě navrhl, aby soud v případě, že by soud dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobkyně žádá soud, aby žalobkyni sankci uloženou napadeným rozhodnutím snížil, nebo rozhodl, že se od sankce upouští, neboť sankce uložená žalobkyni je zjevně nepřiměřená a vybočuje z ustálené rozhodovací praxe žalované.
102. Pokuta ve výši 350 000 Kč uložená žalobkyni, představuje 14 % z její maximální možné výše stanovené v § 60 odst. 1 písm. k) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání ve znění účinném do 30. 6. 2017. Jedná se, jak již bylo uvedeno, o pokutu uloženou při spodní hranici zákonného rozmezí.
103. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za zjevně nepřiměřenou zpravidla nelze považovat pokutu uloženou nad spodní hranici zákonného rozmezí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62). Pokuta uložená při spodní hranici zákonného rozmezí tedy zpravidla nebude vykazovat znaky zjevné nespravedlnosti a nepřiměřenosti, avšak za určitých výjimečných situací také pokuta uložená při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí zjevně nepřiměřená být může (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 77/2012 - 46).
104. Na základě okolností nyní projednávané věci ani na základě obsahu spisového materiálu nelze dospět k závěru, že by v tomto případě byla pokuta uložená při spodní hranici byla zjevně nepřiměřená. Jak již soud uvedl v předchozích odstavcích tohoto rozsudku, z odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, jaká kritéria žalovaná při ukládání pokuty hodnotila a k jakým polehčujícím a přitěžujícím okolnostem při jejím ukládání přihlížela. Z rozhodnutí žalované je rovněž zřejmé, proč byla žalobkyni uložena pokuta právě v této výši a podle názoru soudu žalovaná při jejím ukládání zjevně nevybočila ze své správní praxe. Soud tedy neshledal uloženou pokutu jako zjevně nepřiměřenou, a v tomto případě proto nejsou splněny podmínky pro snížení uložené pokuty soudem.

VII. f. Další námitky týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

105. Žalobkyně namítala, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost z toho důvodu, že se při odůvodnění závěru, že pořad obsahoval umístěný produkt, opírá o totožná zjištění, jako při zdůvodňování závěru, že byl umístěný produkt nepřiměřeně zdůrazněn. V této souvislosti žalobkyně poukazuje zejména na shodné znění argumentace na str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí.
106. Soud se s touto námitkou žalobkyně neztotožňuje. Žalobkyně má pravdu v tom, že na str. 21 (druhý odstavec) a na str. 22 (třetí odstavec) napadeného rozhodnutí je uveden obsahově v podstatě totožný text, začínající větou: „*Rada nikterak nerozporuje, že...*“ a končící větou: „*Celá tato scénka v žádném případě nepůsobila tak nevinným a přirozeným dojmem, jak se snaží navodit účastníci řízení*“. Z obsahu této části odůvodnění je však jednoznačně zřejmé, že se v něm žalovaná opakovaně (a vzhledem k prakticky shodnému znění obou odstavců tedy i poněkud nadbytečně)

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zabývala otázkou, zda občerstvení McDonald's bylo umístěným produktem a odůvodňovala svůj závěr, že se o umístěný produkt jednalo. Žalovaná přitom dospěla k závěru, že se na záběrech loga McDonald's neobjevila náhodně, ale jednalo se o detailní a úmyslné zabírání a následné slovní komentování celé „občerstvovací scénky“. Otázkou, zda se jednalo o nepřiměřené zdůrazňování umístěného produktu, se však žalovaná v této části napadeného rozhodnutí nezabývala. Posuzování této otázky se na str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí žalovaná věnovala v pátém (posledním) odstavci na str. 21, který pokračuje i na str. 22, přičemž dospěla k závěru, že došlo k nepatřičnému, nezákonnému působení umístěného produktu McDonald's na televizní diváky, neboť příslušná scénka působila na diváky s ohledem na téma pořadu zcela nepřirozeně a nepatřičně a zároveň propagačně. Následně v prvním odstavci na str. 22 shrnula účel § 53a odst. 2 zákona o rozhlasovém televizním vysílání a uvedla, jakým způsobem má být umístění produktu realizováno, aniž by došlo k porušení povinností stanovených v tomto ustanovení.

107. Pasáže odůvodnění rozhodnutí žalované, které žalobkyně zpochybňovala jako nesrozumitelné, jsou podle názoru soudu logicky vystavěné a jejich argumentace je pochopitelná a je z nich také zřejmé, jak žalovaná při svém rozhodování uvažovala. Ačkoliv se některé části odůvodnění napadeného rozhodnutí opakují, v žádném případě nejsou úvahy žalované založené na argumentaci kruhem, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že k závěrům, že se v daném případě jedná o umístění produktu a že se jedná o nepřiměřené zdůrazňování produktu, dospěla žalovaná na základě jiných skutečností a jiné argumentace. Tyto závěry žalované se tak neopírají o totožná zjištění a nejsou odůvodňovány samy sebou, jak namítala žalobkyně.
108. Žalobkyně dále namítala, že je napadené rozhodnutí vnitřně rozporné, neboť je založeno na úvaze žalované, že posuzovaný segment pořadu představoval plánovanou propagaci produktu, avšak zároveň se mělo jednat o chaotické a neorganizované vystoupení.
109. Obdobnou námitkou žalobkyně (viz str. 4 druhý odstavec shora podání žalobkyně ze dne 27. 7. 2015) se žalovaná zabývala na str. 21 v posledním odstavci napadeného rozhodnutí, kde mimo jiné uvedla: „Radě však není zřejmé, v čem shledává účastník řízení namítaný rozpor a nesrozumitelnost, neboť je toho názoru, že celá scénka byla předem připravená s cílem na diváka působit propagačně, avšak výsledná prezentace umístěného produktu působila na diváka, tj. z pohledu diváka (toto je velmi důležité zdůraznit) chaoticky a neorganizovaně. Jinými slovy, předmětná scénka byla pochopitelně provozovatelem vysílání připravena předem, s cílem upozornit na umístěný produkt McDonald's, ovšem samotný výsledek dopadl velice nešťastně, neboť tato prezentace působila navenek naprosto nepřirozeně, chaoticky neorganizovaně.“ Soud v této úvaze žalované, se kterou se po zhlédnutí záznamu pořadu ztotožňuje, žádnou vnitřní rozpornost neshledává. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze vyplývá, že žalovaná na jedné straně měla za to, že žalobkyně plánovala do pořadu zařadit propagaci produktové značky společnosti McDonald's, zároveň však dospěla k závěru, že žalobkyni tento plán zcela nevyšel a výsledné vystoupení bylo chaotické a neorganizované, avšak v každém případě se jednalo o propagaci plánovanou a předem připravenou.
110. Žalobkyně dále namítala, že se žalovaná nevypořádala s její námitkou, dle níž mělo být vystoupení s občerstvením způsobeno rozhodnutím moderátora pořadu jít se občerstvit.
111. Žalobkyně tuto námitku uplatnila ve svém podání ze dne 27. 7. 2015 (str. 4, poslední odstavec). Žalovaná se k této námitce vyjádřila na str. 22 a 23 napadeného rozhodnutí. Žalovaná k této námitce žalobkyně uvedla, že nepochybně, že i moderátoři televizních pořadů mohou využívat nabízených služeb rychlého občerstvení, avšak podle jejího názoru se v daném případě nejednalo o přirozené jednání moderátora, pokud tak činil v přímém přenosu televizního vysílání, byl sledován kamerou po celou cestu, co si nesl občerstvení ze stánku McDonald's, byl obklopen boxy s logy a nápisem této značky a po usednutí k moderátorskému pultu místo očekávané debaty o hokeji započal občerstvení konzumovat a snažil se k tomu přimět i kolegyni a informoval o tom také diváky. Z napadeného rozhodnutí je tak zřejmé, že žalovaná tuto

obhajobu žalobkyně nepovažovala za důvěryhodnou, a to s ohledem na zinscenování celého vystoupení. Žalovaná se tak s touto námitkou žalobkyně vypořádat neopomněla.

112. Žalovaná dále namítala, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí nevypořádala s její námitkou, že zobrazený produkt nebyl výslovně identifikován, divák se o něj tedy případně musel dále zajímat, a proto je vyloučeno, aby se jednalo o nepřiměřenou propagaci.
113. Žalobkyně tuto námitku uplatnila ve svém podání ze dne 27. 7. 2015 (str. 6, poslední odstavec). Žalovaná se k této námitce vyjádřila na str. 25 v prvním odstavci napadeného rozhodnutí, kde mimo jiné uvedla, že ačkoliv nebyl produkt McDonald's přímo jmenován, i tak muselo být divákům s ohledem na signifikantní logo této společnosti a její barvy naprosto zřejmé, o jakou společnost se jedná a že umístění produktu do pořadu nemusí probíhat jen verbálně ale i vizuálně, jako tomu bylo i v tomto případě. Žalovaná tedy zkrátka dospěla k závěru, že za daných okolností, jakými bylo zejména opakované zobrazení loga společnosti McDonald's a skutečnost, že produkty této společnosti jsou všeobecně veřejně známy a lze je snadno rozpoznat, se tak mohlo jednat o nepřiměřené zdůrazňování produktu i přesto, že se o něm moderátoři explicitně nebavili. Žalovaná se tak ani s touto námitkou žalobkyně vypořádat neopomněla.
114. Tyto žalobní námitky nejsou důvodné.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

115. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto že se v něm žalovaná nevypořádala se všemi námitkami žalobkyně uplatněnými v řízení, že se žalovaná v řízení, které předcházelo jeho vydání, dopustila procesních vad, které způsobují jeho nezákonnost, že žalovaná neprokázala, že se v daném případě jednalo o umístění produktu ani o jeho nepatřičné zdůrazňování, že se žalovaná při ukládání pokuty dostatečně nevypořádala s kritérii pro stanovení její výše vyplývajících ze zákona o rozhlasovém a televizním vysílání a že při ukládání pokuty žalovaná vybočila ze své dosavadní správní praxe. Jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný a soud ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo potřeba napadené rozhodnutí zrušit, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
116. Jelikož soud dospěl k závěru, že žalovaná při stanovení výše uložené pokuty nepřekročila meze správního uvážení a uložená pokuta není zjevně nepřiměřená, zamítl soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. i návrh žalobkyně na snížení trestu.
117. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalované žádné účelně vynaložené náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jedna z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení za níže uvedených podmínek. Kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. v rozsahu otázek, které byly již vyřešeny předchozím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v této věci, přípustná jen tehdy, pokud stěžovatel tvrdí, že se městský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V rozsahu, v němž není přípustná kasační stížnost, je přímo proti tomuto rozhodnutí přípustná ústavní stížnost (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19).

Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. června 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.